

zim rokům zaplnil minimálně o další polovinu. Přibližně 80 posluchačů přišlo prožít – snad pěkný – vánoční večer. Hned po koncertě připravila Jitka Valentová s pomocníky občerstvení a letos se téměř skoro všichni zdrželi, takže byla pěkná a milá příležitost s mnoha lidmi ještě popovídat... Vždyť

s mnohými se vidíme již minimálně po šesté, tak to jsou vlastně „staří známí“, ne?

Děkuji Pánu, že máme možnost již několik let nesesedět doma a místo přibírání, hubnout stresem na koncertech. Děkuji Pánu, že můžeme dělat něco tak velkého...

- Jenda L. -

CO SE CHYSTÁ:

- **Mše svatá v latině**

3. 3. 2012, 18:00, Jilemnice, kostel sv. Vavřince

- **Taneční večer**

14. 4. 2012, 19:00, Orlovna v Lomnici nad Popelkou

- **SheepFest**

19. 5. 2012, 16:00, Areál U Letců, Hradec Králové. Vstupné 130,-
Více informací na www.sheepfest.cz

- **Noc kostelů v Jilemnici**

1. 6. 2012, 19:00, Děkanský kostel sv. Vavřince v Jilemnici

- **Peřimovský táborák**

23. 6. 2012, 16:00, Louka u statku Peřimov čp. 4

- **Žďár 2012 - 5. Celostátní setkání mládeže**

14. 8. 2012 - 19. 8. 2012, Žďár nad Sázavou, více informací na www.zdar2012.signal.cz

O akcích v rámci vikariátu více na: www.vikariatjilemnice.cz

SPOLČO

- **společenství mládeže**
z Jilemnicka

Vážení a milí,

připravili jsme pro Vás nové číslo našeho občasníku. Od Peřimovského táboráku, kdy vyšlo poslední číslo, uplynulo již hezkých pár dní. Za tu dobu se naše spolčo několikrát sešlo, spolčokapela doprovázela dvě svatby a tři mše svaté, secvičili jsme pro Vás předtančení a připravili společenský večer. I s Vaší podporou z výtěžku předchozího společenského večera se takřka 20 lidí podívalo osobně na celosvětové setkání mládeže s papežem do Madridu. Na podzim jsme se na prvním dvojvikariátním setkání mládeže v Nové Pace sešli i s naším sídelním biskupem Janem Vokálem.

Do dalšího roku se s námi můžete těšit na další akce, ty nejbližší jsou uvedeny na poslední stránce.

25 LET KNĚŽSTVÍ P. JOSEFA MAZURY

Když se vysloví jméno pater Josef Mazura, jen málokdo neví, o koho se jedná a málokdo se s tímto poutníkem, knězem, nesetkal a neviděl spolu s ním kus světa, neputoval na promodlená místa, apod.

Otec Josef působil v letech 1987 až 2001 v Jablonci nad Jizerou a okolních farnostech jak královéhradecké, tak i litoměřické diecéze. Mnoho kostelů opravil, spoustu mší obětavě sloužil, aby každý se mohl setkat s živým Pánem, pořádal farní setkání, spolča, zájezdy, navštěvoval rodiny, nemocné, sloužil dětské mše, vánoční besídky apod. a velice mu ležela na srdci mládež, budoucnost církve, pro které organizoval tzv. letní „puťáky“. Nezapomenutelný a obětavý kněz. Rychlochodce předbíhal,

protože co on vše stihl! Já jsem u něj poznal, že překonal požadavek z Bible... Miluje totiž druhé **více** než sebe.

Dále působil v Proseči u Skutče a okolí, v litoměřické diecézi v Rovensku pod Troskami a okolí a nyní slouží v Ústí nad Labem v části Střekov a spravuje okolní farnosti, spíše jenom rozbořené kostely.

Jelikož v červnu 2011 si připomínal 25 let kněžství, chtěl to řádně oslavit. Domluvili jsme se na sobotu 2. července v Žamberku v kostele sv. Václava, kde právě před 25 lety sloužil svoji první mši svatou.

Musím přiznat, že jako jeden z hlavních organizátorů jsem z toho měl strach, jak to vše dopadne... Naštěstí Pán požehnal počasím, několik obětavých pomocníků také poslal, a tak slavnost mohla začít.

V kostele se sešlo kolem 400 poutníků z celé ČR, ale především z královéhradecké diecéze, z farností, kde otec Josef působil.

Kázání bylo osobní a zajímavé jako vždy, takže se jistě dotklo srdcí každého. Při obětním průvodu se přinášely symboly ze života otce Mazury. Po mši byla krátká adorace a potom pohoštění na nádvoří místního zámku. Program dále pokračoval zábavným a vyprávěcím pásmem s oslavencem, případně zde byla možnost navštívit poutní místo Neratov.

Bohu díky za otce Josefa a za všechny, kteří si našli čas a svou účastí ukázali, že si tohoto duchovního OTCE s velkým O a se širokým srdcem opravdu váží. I když jsem spal na tento den asi jenom 2 hodiny, ten večer jsem nemohl usnout, jak byl pro mě ten den silný...

Díky, otče Josefe! A vás všechny prosím o modlitbu za otce, za jeho zdraví a za další sílu a životní elán do jeho služby Bohu a lidem (téměř na celém světě). AŤ JE PÁN STÁLE S NÍM A AŤ MU ŽEHNÁ!

- Jenda L. -

VÁNOČNÍ TURNÉ PEŘIMOVSKÉHO KVARTETA 2012

Zdá se, že nadpis – turné – chce mluvit o slávě, ale já chci mluvit o neopakovatelných zážitcích, které jsem „na turné“ prožil a nechci si to uchovat jenom v hlavě, protože tam se to neuchová. Samozřejmě, že zde napíšu jen zlomeček. Přijměte tedy tento „deníček“, který je psán skoro s dvouměsíčním zpožděním.

Ač je to každý rok velice časově náročné – vymyslet a sladit termíny koncertů, na co kývnout, na co už ne, kdy zkoušky, repertoár a samotné koncerty – tak si říkám každý rok, že to má velikou cenu... Věřící to snad povzbudí a pohladí a nevěřících se, věřím, dotýká sám právě narozený Mesiáš. Chodí jich rok od roku víc a zpívají si s námi písně, které mluví o Tom, kterého většina národa aspoň na Štědrý den přijme do svých domovů... často i nevědomky.

Středa 28. 12. 2011 18.00 kostel sv. Kateřiny Alexandrijské ve Mříčné – náš vrchol hned na začátku. Asi 180

lidí, tedy tolik, kolik přijde do tohoto kostelíka asi vždy po 7 týdnech v roce dohromady. Cítím jako každý rok Pána, že je zde s námi. Přijíždí i přátelé z velké dálky... Chrudim, Rychnov nad Kněžnou, Hradec Králové, Mladá Boleslav,... z vikariátu, ale vidím zde i tváře z obce, které jsou možná poprvé v životě v kostele... Bohu díky! (Zase nemohu usnout, jak to byl silný zážitek.)

Čtvrtek 29. 12. 2011 16.00 kostel sv. Víta v Borovnici – naše premiéra. Očekával jsem do deseti babyček, ale milé překvapení. Asi 50 lidí, z toho cca 15 dětí, mladí a střední generace... Pán zase zaséval a my jsme měli tu čest být u toho a mohli jsme i u toho mrznout – tedy obětovat aspoň něco. Po koncertě jsme ještě prožili pěkné setkání s panem starostou a jeho rodinou.

Pátek 30. 12. 2011 14.30 SD Jilm Jilemnice, svaz invalidů – již naše druhé vystoupení před tímto publikem. Prodalo se zde nečekaně hodně našich CD. Inu pokrok se dotýká každého.

Pátek 30. 12. 2011 18.00 Kunratice, sál Obecního domu – již po šesté jsme zavítali do obce spadající pod naši mříčenskou farnost, kde vše krásně připravují a osobně zvou Pavlína Hejsková, Vlasta Kovářová, Jitka Valentová a další. Sál se oproti předcho-

SPOLČÍNKOVSKÉ PRÁZDNINY

O velkých prázdninách jsme se s „mladším osazenstvem spolča“ sešli na necelé 4 dny v chaloupce v Křížlicích.

Letošním tématem byla „Cesta do pravěku“. Podle toho vypadaly originální hry (kterými nás holky denně překvapovaly), vtipné scénky apod. Když jsme zrovna neměli program, tak jsme volné chvíle trávili třeba hraním karet nebo hry Twister. Krom toho také umýváním nádobí a pomocí při různých „potřebných“ pracích (nošení vody, sekání dřeva, chystání mše svatě, ...). Jeden den jsme také věnovali výletu do nedalekých Stromkovic ke kapličky, kde jsme si mimo chutného oběda prošli také křížovou cestu. Na letošní rok přijal pozvání náš kaplan pro mládež, P. Jan Barborka, který s námi slavil mši svatou a také se

k nám připojil při stopované, při které mezi nás krásně zapadl. Při stopované jsme v duchu pravěku lovili uloupenou večeři. Mezi úkoly bylo například ztvárnění opičí matky, která zve svá opičátka na oběd nebo stometrové vojenské pochodování včetně pohvizdování. Chtěla bych tedy poděkovat Bohu, dále Luce a Maruše za skvělou přípravu, ale také všem, kdo se na tom podíleli třeba jenom svojí přítomností.

- **Klaudie K.** -

SILVESTR

Jako každoročně i letos se Vavříneček sešel ke slavení posledního dne občanského roku. Dorazilo nás i se Salaší, společenstvím vysokoškolské mládeže v Hradci Králové, kolem 30 lidí. Večer jsme zahájili mši svatou v libštátském kostele sv. Jiří, odkud jsme se přesunuli do bytu na vlakové zastávce, kde jsme jedli, pili, povídali, hráli hry a trochu se i modlili až

do očekávaného přelomu starého a nového roku. O půlnoci jsme vyrazili na nedalekou, lehce zasněženou stráž, kde se zpívalo, přálo a v neposlední řadě odpálilo i několik rachejtlí. K naší smůle většina zůstala zapíchnutá v zemi a explodovala, aniž by se dostala do vzduchu. Během volné zábavy v prvních hodinách roku 2012 jsme se postupně rozprchávali spát.

- **Martin M.** -

VÁNOČNÍ SPOLČO

Vánoční spolčo letos mělo několik odlišností: konalo se ještě hluboko v době adventní (17. prosince), bylo u Válkových (což je po letech u Toničky trochu nezvyk) a nesešlo se nás pro vánoční spolčo typických 40, ale pouhých 27. Jinak ale navazovalo na tradici nádherně přichystaných vánočních setkání od Mařenky Válkové.

Během večera jsme se rozdělili do 4 skupinek a v každé z nich rozebírali své prožití adventu a různé úryvky z Pisma. Vybrané texty z Bible pak bylo naším úkolem ztvárnit dramaticky. Scénky byly opravdu zdařilé a nápadité – zejména scénka s názvem „Kdyby Josef s Marií měli Facebook.“

Na ukázkou:

Josef: „je zasnoubený s jednou velice úžasnou dívkou.“

Marie okomentovala stav uživatele

Josef: „To by mě zajímalo, kdo to asi je ;-)?“

Josef: „...oh...Youuu.“

Marie: „Možná raději změň svůj stav, můj milý ;-).“

♥ *Uživatel Josef je zasnoubený s uživatelem Marie.*

Toto se líbí uživatelům Alžběta, Zachariáš a dalším (8).

Po scénkách následovala hra, ve které jsme si ověřili, že se máme ještě hodně co učit. Smyslem hry totiž bylo vysvětlování různých velice zákeřných pojmů ze Slovníku cizích slov. V některých skupinkách se to poněkud „zvrhlo“ a tak jsme se mohli dozvědět například, že nivelizace je „úspěšná reklamní kampaň pro letošní edici krémů Nivea“. A poté? Dárky a koledy. Jako každý rok jsme i letos pod stromčkem našli spoustu krásných dárků s ještě krásnějšími vzkazy. Jeden z nich zněl: „Přejeme Vám, aby naše víra nebyla křehká jako rampouch, abychom okolo sebe dokázali rozdávat Boží lásku.“

- **Lucy H.** -

PS: A nezapomeň, že tě má Bůh rád, že nikdy nejsi sám! A toto je i mé přání pro vás do nového roku 2012.

VÁNOČNÍ HRA

Kdo přišel druhý svátek vánoční odpoledne do kostela sv. Vavřince v Jilemnici, dostal „pod stromeček“ ještě jeden milý dárek. Bylo to pásmo krkonošských koled v podání dětí (i malinko odrostlejších, zato talentovaných). Nacvičil je s nimi jako každoročně jilemnický regenschori, Ing. Vladimír Novák. Některé koledy zazněly i sólově v podání a poslech čistých jasných hlasů byl pro přítomné rodiče, přátele i další návštěvníky velice příjemný.

Poté jsme se přesunuli do přední části kostela a zhlédli vánoční hru, kterou nacvičili mladí z našeho spolča Vavřineček. Připravili vše pečlivě, včetně živého miminka – Ježíška Tonička a mnoha rekvizit, takže v některých

domácnostech možná postrádali různé části vybavení, dokonce i dveře! Ty posloužily jako vchod do hostince U Dobrého anděla, kde svérázný majitel v nepřekonatelném hereckém podání Petra Holce nechtěl vzít na nocleh Josefa s Marií, kteří se přišli zapsat do Betléma při sčítání lidu. Celý příběh doprovázely Dáša Holcová, Martina Nejezchlebová a Klaudie Krausová hrou na housle. Závěrečný a opravdu vřelý potlesk si pak zasloužili úplně všichni, kteří se na přípravě tohoto vystoupení podíleli.

Nezbývá, než si přát, aby nás naši mladí zase brzy potěšili svými aktivitami a přispěli tak k pěkné atmosféře společných setkání.

- Zuzana L. -

Toto buď odešleš na biskupství diecéze, za kterou bys chtěl studovat, nebo to doručí přímo pan farář. Po čase ti přijde pozvánka k přijímacímu pohovoru. Komise se skládá většinou z představených diecéze (biskup, generální vikář, biskupský vikář pro pastorační apod.). Také se účastníš tzv. psychotestů.

Pokud jsi přijat, gratulujeme! Většinou jsi poslán do Teologického konviktu (TK) do Olomouce. Je to jednoletý přípravný ročník. Nastupuje se v září a končí v červnu a pro mnoho kluků je to jeden z nejkrásnějších roků v životě. Je to ale samozřejmě i náročný rok. Učíš se duchovnímu životu, učíš se latinu, základy řečtiny, úvod do Písma, živý jazyk, úvod do spirituální teologie apod. Zažíváš společenství kluků, kteří jdou stejným směrem. Celý rok je s tebou ředitel TK a spirituál. Oba jsou kněží. Otec ředitel dbá na to, abys byl včas v kapli a na modlitbě a otec spirituál je tvoje vrba, tvůj duchovní doprovod. Dále je zde prefekt TK, tedy tvůj starší bratr, jáhen, který je ti nápomocen.

Utvrdil-li ses ve svém povolání ke kněžství v TK, tak si podáváš přihlášku na teologickou fakultu, stejně jako na jinou vysokou školu. Kluci z Moravy se hlásí na fakultu do Olomouce a kluci z Čech do Prahy. Přijímačky jsou v červnu. Pokud jsi přijatý

a nemá-li námitky vedení konviktu v tvém pokračování, nastupuješ v září do semináře, kde probíhá duchovní i lidská formace a zrání k tomuto velkému daru, kněžskému povolání. K tomu je zapotřebí absolvovat studium na teologické fakultě, které trvá 5 let, takže i s konviktem vychází příprava ke kněžství na 6 let.

V olomouckém semináři se v akademickém roce 2011/2012 připravuje na kněžství 48 bohoslovců, z toho 22 pro brněnskou diecézi, 12 pro olomouckou arcidiecézi, 9 pro ostravsko-opavskou diecézi, 1 pro Apoštolský exarchát Řeckokatolické církve v ČR a 4 řeckokatoličtí bratři pro diecézi Stryj (Ukrajina).

V pražském semináři se v akademickém roce 2011/2012 připravuje na kněžství 33 bohoslovců, z toho 13 pro královéhradeckou diecézi, 7 pro českobudějovickou, 5 pro diecézi litoměřickou, taktéž 5 kluků zde studuje za plzeňskou diecézi a poslední 3 „kousci“ jsou z pražské arcidiecéze.

V Teologickém konviktu v Olomouci je v tuto chvíli 23 kluků.

Abych tě už více nezahltl informacemi, pro dnešek končím. Preji ti, ať poznáš svoji cestu a cítíš-li povolání k zasvěcenému životu, tak hodně odvahy k tomuto velkému životnímu kroku!

- Jenda L. -

službu akolyty Jiří Jakoubek z 5. ročníku (farnost Pardubice) a dva spolubratři z třetího ročníku, Ondřej Kunc z farnosti Polná a naše slovenská výpomoc, Marián Paľo, z farnosti Cabaj-Čápor, kteří složili slib kandidátů kněžství, tzv. „kandidaturu“.

Děkujeme za Vaše modlitby a také se za Vás modlíme a neseme Vás a naši diecézi a všechny její radosti a starosti ve svých srdcích a já osobně se samozřejmě nejvíce modlím za náš kraj, naše farnosti, náš vikariát a lidi v něm... Díky za vaše přátelství, modlitby a podporu.

- Jenda L. -

PŘÍHLÁŠKA DO KNĚŽSKÉHO SEMINÁŘE

Ahoj kamarádi, někteří z vás jste si podali přihlášku na vysokou školu a možná, že někteří jste si podali nebo podáte přihlášku do kněžského semináře. Některým o tom uvažujete a někteří si třeba rádi přečtete tyto řádky pro zajímavost, protože o tomto nepíše nikdo, jenom březnový Tarsicius a „plesový speciál“ občasníku Vavřínek!

Přemýšlíš o tom, že jsi povolán ke kněžství? Hlavně se modli, abys dobře poznal, jaký plán má s tebou Pán. Dále o tom mluv se svým duchovním vůdcem – jestli nějakého máš, se svým panem farářem, s někým, o kom víš, že se s ním o těchto věcech můžeš bavit

a že tě minimálně vyslechne, a když Duch svatý osvíti, tak tě i nasměruje. Jsi-li si jistý, že chceš udělat tento krok, domluv se s vaším panem farářem a on ti již poradí co dál.

Jak to obvykle probíhá?

Někdy bývá osobní představení kandidáta biskupovi. Potom je třeba vyplnit přihlášku do kněžského semináře a k ní přiložit rodný list, potvrzení o křtu, potvrzení o biřmování, potvrzení o církevním sňatku rodičů, životopis žadatele, maturitní vysvědčení, lékařské vysvědčení a doporučení duchovního správce.

ZÁZRAK JMÉNEM ŽIVÝ RŮŽENEC SPOLČA

To, že jsem vděčný za naše spolčo, za kraj, kde vyrůstám, to asi každý ví. Jsem vděčný, že žiji v místě, kde nás není málo, aby člověk na prožívání víry nebyl sám, ale ani ne mnoho, aby to byla tradice, ale tak akorát, aby lidé, kteří věří, byli opravdoví... Přesto - nejen u nás - vidím jak mnoho lidí chce si určité povinnosti jenom odbyť... Vidím, že někteří by si na spolču jenom povídali a hráli, místo tématka a modlitby... Proto mi přišlo sice pěkné, ale nereálné, když před několik lety přišla za mnou Terka Pourová, že bychom mohli založit živý růženec spolča. Měl jsem z toho sice velikou radost, že někdo s něčím přišel a prý si to klidně vezme i na starost, ale... „Terezko, můžeme se dnes na spolču zeptat, ale nemám s tím dobrou zkušenost, když po někom něco chceš... asi to nedopadne.“ A zázrak se stal. 30. září 2007 posílá Terka mail 20 lidem. 10 kluků a 10 holek se zapojuje do živého růžence spolča, tozn. že denně se pomodlíme všechny 4 růžence!!! Neuvěřitelné. Další zázrak, že tento náš růženec nejen „nezkrachoval“, ale ještě přibírá na kvantitě a tím i věřím na kvalitě. Po

více jak roce si zodpovědnost za tuto bohu libou činnost bere Matěj Kraus. V tu chvíli nás je 25, v únoru 2009 již 30. V dubnu 2010 nás je již 40!!! a toto číslo trvá až dodnes. Bohu díky. Denně se tedy pomodlíme 8 růženců a přitom každý z nás jenom jeden desátek.

Funguje to tak, že na konci předchozího měsíce nám Matěj pošle mail. Dokonce v něm je i jakýsi liturgický úvod, jaké památky a mariánské slavnosti si v tom měsíci připomínáme. Dále vždy dva zástupci určují, za co se budeme modlit. V měsíci únoru se modlíme: **Prosme Pána za duchovní obrodu života církve, aby dokázala být solí země a světlem dnešního světa.** A druhý úmysl: **Prosme Pána za naše rodiny. Ať jsme živým svědectvím křesťanské lásky a ať jsme si vzájemnou oporou v těžkých chvílích.** Následuje rozpis, kdo se modlí jaký desátek v tomto měsíci.

Věřím v sílu modlitby a věřím, že i tímto počinem promodlíváme naše společenství, naši místní církev, náš kraj, naše rodiny, místa, kde pracujeme a studujeme...

- Jenda L. -

Pražský arcibiskupský seminář
www.arcs.cuni.cz
Kněžský seminář v Olomouci
www.knezskyseminar.cz
Teologický konvikt v Olomouci
konvikt.signaly.cz

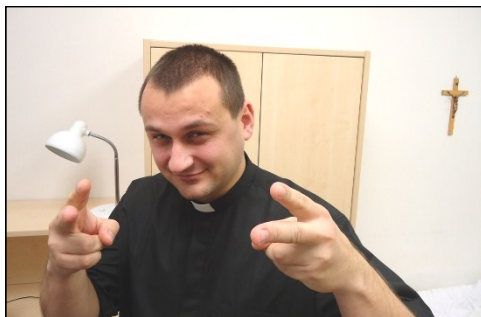

POZDRAV Z KNĚŽSKÉHO SEMINÁŘE

Moji drazí přátelé, bratři a sestry, tanečníci a tanečnice, známí i neznámí, moji milí kerkonošáci a podkerkonošáci. Asi mnozí víte, že jsem v lednu 2009 zaslechl silné volání ke kněžství, o kterém jsem přemýšlel již od dětství. V únoru 2010 jsem si podal přihlášku na královéhradecké biskupství. Přijímací pohovor se uskutečnil v červnu a sešlo se nás tam 9 (!!!) kandidátů, což je veliký počet. 7 nás bylo přijatých. V září 2010 jsme nastoupili do Teologického konviktu do Olomouce. Bylo nás pouze 17, což je nejméně od vzniku v roce 1990 a poprvé – a možná naposledy!), vyhrály Čechy nad Moravou 10:7. Dále se nás rozhodlo pokračovat 15 = 10:5. 7 za královéhradeckou diecézi a potom po jednom za plzeňskou, litoměřickou a českobudějovickou.

V konviktu jsme toho zažili hodně. Byl to takový zácvik do duchovního života, učení se latiny, řečtiny, spirituální teologie a jiných předmětů, větší vhled do chodu matičky církve a jistě zde byla snaha o utváření společenství – například i při pracovních brigádách apod.

Absolvovali jsme také 14 denní praxi v sociálním nebo zdravotním zařízení. Já jsem tyto dva krásné týdny prožil před rokem v Domově důchodců v Rokytnici nad Jizerou. Měl jsem tu čest, že mi dali na starost program

a povídání si s těmito lidmi, což byla pro mě velice pěkná funkce. Téměř každý den jsem na nějakém patře hrál lidové písničky na kytaru a snažil se tak zpestřit den místním „klientům“. Také jsem jim promítal rozhledny v našem okolí a zahráli jsme si i vědomostní hru Chcete být milionářem, kde výherce vyhrál můj miliónový úsměv a diplom, který jsem předával v zastoupení za Vladimíra Čecha.

Asi největší akcí tohoto roku byly tzv. misie, kdy jsme v červnu navštěvovali třídy středních škol a povídali jim o křesťanství. Jakou formu zvolit, abychom zaujali? Je to těžké jít takto s kůží na trh, ale je to přitom ÚKOL KAŽDÉHO KŘESŤANA!!! Jestli o Pánu nebudeme mluvit vůbec, tak se nedivme stavu v naší vlasti... Za tyto misie jsme se modlili dlouhou dobu a stejnou dobu se připravovali... Úžasná zkušenost!

V únoru jsme si podali přihlášku na VŠ – na katolickou teologickou fakultu. Kluci z Moravy do Olomouce

a my z Čech do Prahy. V červnu se konaly přijímačky, u kterých jsem byl, Bohu díky, přijat a mohl jsem tedy nastoupit v září do semináře, který sídlí v Praze 6 - Dejvicích a slouží bohoslovcům českých diecézí. V současné době se v pěti ročnících na kněžství připravuje 33 mladých mužů. V téže budově sídlí také katolická teologická fakulta, kde studujeme, a v semináři probíhá naše duchovní a lidská formace a zrání k tomuto velkému daru, kněžskému povolání.

Bohu díky je nás zde letos po letech konečně více, před dvěma lety zde bylo jenom 18 kluků. Nyní nás je skoro dvojnásob a více než třetina z celkového počtu, tedy přesně 13, pochází z diecéze od svatodušní katedrály. Dva kolegové studují v Římě a dva jsou v přípravném ročníku, v Teologickém konviktu v Olomouci. Po brněnské diecézi má nyní královéhradecká nejvíce bohoslovců. Z našich severních vikariátů Trutnov, Jičín a Jilemnice jsem jediný.

V prvním ročníku nás je jedenáct, z toho 7 z královéhradecké diecéze, 2 za plzeňskou diecézi (oba z ní nejsou), 1 bratr z Moravy studuje za litoměřickou diecézi a jeden z českobudějovické za českobudějovickou. Pražská má bohužel opět nulové zastoupení.

Náš pobyt v semináři jsme začali na Svaté Hoře u Příbrami týdenními

exerciciemi 21. září. Je také krásným zvykem, že téměř každý čtvrtek přijede některý z biskupů české církevní provincie, slaví s námi mši svatou, a potom se sejde s bohoslovci z jeho diecéze. S naším biskupem Janem Vokálem jsme se setkali, mnozí poprvé, 20. října.

Dále bych zmínil pro nás „prváky“ významnou událost, která probíhala v předvečer slavnosti Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu, tedy 7. prosince, kdy jsme prožívali tzv. „obláčky“. Tedy další stupeň na cestě ke kněžství. Od tohoto večera již máme právo nosit kleriky a kolárky a tím viditelněji ukazovat, kam směřujeme, a sami si to tímto připomínat. Kleriky nosíme především do seminární kaple na mši svatou a modlitbu breviáře.

Ke klerikám jsme dostali i tuto modlitbu, kterou bychom se měli modlit při oblékání: *„Bože, náš nebeský Otče, Ty jsi ustanovil svého Syna nejvyšším a věčným knězem Nové smlouvy. Stůj při mně a chraň mě ode všeho, co by moji duši mohlo ohrozit zlem a dej, ať mi tato klerika připomíná nutnost být neustále oděn rouchem, které jsem přijal při křtu svatém. Amen.“*

Zmínku si zaslouží také předvánoční setkání s našimi biskupy v Hradci Králové na 4. neděli adventní, 18. prosince. Zahájili jsme ho společně mši svatou v katedrále, při které přijal